

beleedigd, laat staan gehoond. Maar wat helpt ons dit, zoo Links, zoodra ónze mannen het Regeer-kasteel binnentrokken, vlak omgekeerde tactiek volgt? En toch, zoo was 't van ouds tegen Groen; zoo was het in 1905 tegen mij en mijn ambtsge-nooten; en juist zóó ging 't ook nu weer. En daarom moeten we nu ook wel onze camera obsura op onze mannen in 't Kabinet richten. Wie voor een zittend Kabinet opkomt, moet de dragers der portefeuilles flinkweg op 't schild durven heffen. Ook al bleef critiek niet uit, het moet bij de stembus dan toch één „*Lebe hoch!*” voor 't Kabinet onzer eere wezen. Er mag bij geen onzer ook maar iets van de Linksche smaadtaal kleven blijven.

En wat is 't dan al aanstonds wat in dit Kabinet zoo boeit en aantrekt? Is 't niet de eminentie der personen? Natuurlijk, geen enkel Kabinet van Links, noch van Rechts, trad ooit op met enkel vokalen; ook voor de consonanten is er in elk krachtig Kabinet een heur aangewezen plaats. Maar *dít* mág en moet dan toch luide onder ons rondverteld, dat er sinds '48 niet dan hoogst zelden een Kabinet zat, dat zóó naar alles kanten uitblonk door het rijke talent in meerderen van zijn leden. Zelfs zóó sterk, ja, in toenemende mate kwam dit uit, dat meer dan één ook in de Linksche groepen, ten slotte, een woord van hulde niet langer inhouden kon.

Neemt ge ze op de rij af, in wat periode kon ons land dan bogen op een Minister van Buitenlandsche Zaken, die, in de mate als De Marees van Swinderen, en 't algemeene landsvertrouwen won en eerbied afdwong aan het Buitenland. Liet men niet van Links reeds verluiden, dat, sloeg 't bewind om, er niemand, zijns gelijken, Links beschikbaar zou wezen, zoodat men reeds op een lijmen van dit „gelukskind onder de diplomaten” bedacht was, — alsof zich ooit een Staatsman, zijns gelijke in talent niet alleen, maar ook in karakter, tot het laffe eten van een tweede walletje leenen zou! Justitie staat nog in zwaren rouw, maar wie denkt niet met weemoed terug aan den eminenten staatsman, die zoo droef ons ontviel, en wien zelfs de felste tegenstanders een woord van sympathie, toen men hem ten grave uitdroeg, niet konden onthouden? Marine en Oorlog moeten we thans saam nemen; en waar vindt ge dan, in welk Kabinet van Links ook, den man die met